

ΕΣΧΑΤΗ ΛΥΣΗ Η ΥΠΕΡΑΚΤΙΑ ΕΞΟΡΥΞΗ
ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

Στην άβυσσο το τελευταίο σύνορο του ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Πριν από τρεις μήνες η εφημερίδα «Washington Post» πανηγύριζε για την απόφαση του Μπαράκ Ομπάμα να επιτρέψει την άντληση πετρελαίου σε υπεράκτιες περιοχές των ΗΠΑ, ακόμη και στην ευαίσθητη, λόγω του ιδιαίτερου οικουσιστήματος, Αλάσκα. Μάλιστα, η εφημερίδα καλούσε τους περιβαλλοντολόγους να «ξανασκεφτούν τις αντιρρήσεις τους», τονίζοντας ότι «το ρίσκο είναι πολύ χαμηλό και ότι από το 1969 δεν έχει υπάρξει σοβαρό ατύχημα σε αμερικανικά ύδατα». Τρεις μήνες μετά, ο πρόεδρος των ΗΠΑ θα ευχόταν ίσως να μην είχε βιαστεί να πάρει αυτή την απόφαση και ο δημοσιογράφος της «Washington Post» να μην είχε γράψει εκείνο το άρθρο...

Ο κ. Ομπάμα ύστερα από πολλές παλινδρομήσεις -προφανώς και πιέσεις, αφού προεκλογικά τασσόταν κατά της υπεράκτιας εξόρυξης πετρελαίου- πήρε τελικά τη «μεγάλη απόφαση», η οποία εξελίσσεται σε πολιτικό εφιάλτη. Ο Αμερικανός πρόεδρος επιχείρησε να δείξει πυγμή, επιβάλλοντας μορατόριουμ

στην υπεράκτια εξόρυξη, αλλά σκόναψε πάνω στο πανίσχυρο πετρελαϊκό λόμπι, με το δικαστήριο να ακυρώνει την απόφαση Ομπάμα. Η υπεράκτια εξόρυξη, ωστόσο, όσο και αν είναι θέμα-ταμπού για τις πολιτικές ηγεσίες, αποτελεί μοναδική ίσως λύση για να καλυφθεί η ζήτηση που αυξάνεται διαρκώς και κυρίως από αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η Κίνα και η Ινδία.

Το πρόβλημα δεν όμως μόνο η κάλυψη της ζήτησης. Όπως σημειώνει ο Αντριου Μακ Κίλοκ, πρώην σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επι-

τροπής σε θέματα Ενέργειας, οι πέντε μεγάλες πετρελαϊκές εταιρίες (όσες έχουν απομείνει από τις «επτά αδερφές») ελέγχουν σήμερα μόνο το 10% των παγκόσμιων αποθεμάτων και το 15% της παγκόσμιας παραγωγής. Την ίδια στιγμή όμως θα πρέπει να εξακολουθήσουν να αποδίδουν μεγάλα μερίσματα στους μετόχους τους και επίσης, τα εταιρικά ομολογά τους, στα οποία επενδύουν συνταξιοδοτικά προγράμματα, κυρίως σε ΗΠΑ και Βρετανία, να εξακολουθούν να είναι αξιόπιστα.

Η υπεράκτια εξόρυξη είναι σχεδόν μονόδρομος για τις εταιρίες. Αν και έχει υψηλό κόστος, αποτελεί ίσως την έσχατη λύση για να «κρατηθούν στη ζωή» για -λίγο;- καιρό

Η παγκόσμια ζήτηση αυξάνει με ετήσιο ρυθμό 2%, ενώ από το πετρέλαιο που καταναλώνουμε μόλις το 2,5% προέρχεται από εξορύξεις

Μαύρος Χρυσός: Από πού έρχεται, πού καταλήγει

Καθώς η βυθισμένη εξέδρα της BP «Deepwater Horizon» εξακολουθεί να μονοπωλεί το ενδιαφέρον των ΜΜΕ, πολλοί αναρωτιούνται αν θα πρέπει να συνεχισθούν οι υπεράκτιες εξορύξεις. Το γράφημα που ακολουθεί δίνει μια εικόνα της παγκόσμιας παραγωγής και κατανάλωσης.

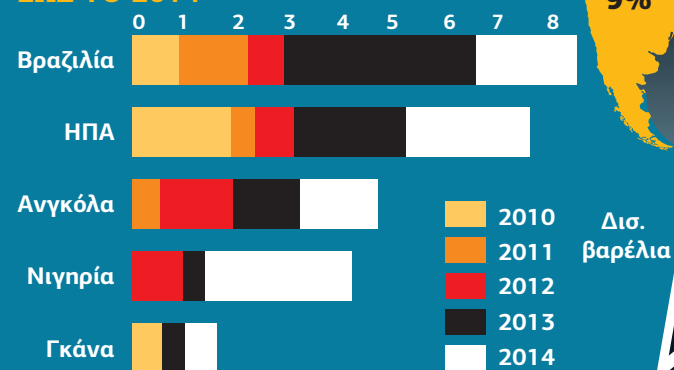
1 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ 1,3 τρισ. βαρέλια

Συνολική υπεράκτια παραγωγή των ΗΠΑ
1,5 εκατ. βαρέλια ετησίως

Η αμερικανική υπεράκτια παραγωγή αποτελεί το 30% της παγκόσμιας.

ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΑ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΟΡΥΞΗ ΘΑ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΕΩΣ ΤΟ 2014

ακόμη. Και λέμε ακόμη, γιατί μακροπρόθεσμα φαίνεται αν όχι αδύνατο, πολύ δύσκολο. Η παγκόσμια ζήτηση αυξάνει με ετήσιο ρυθμό 2%, ενώ αυτή τη στιγμή από το συνολικό πετρέλαιο που καταναλώνουμε μόλις το 2,5% προέρχεται από εξορύξεις σε μεγάλα βάθη. Συμπέρασμα; Είτε θα πρέπει το πετρέλαιο σύντομα να αντικατασταθεί από άλλες πηγές ενέργειας είτε θα πρέπει να γεμίσουμε τις θάλασσες με πλατφόρμες και γεωτρήματα, κάτι που είναι πολύ κοστοβόρο.

Τα κυριότερα σημεία υπεράκτιας εξόρυξης σήμερα βρίσκονται στη

Βόρεια Θάλασσα, στον Κόλπο του Μεξικού, στις ακτές του Ατλαντικού στη Βραζιλία και στην Αφρική (σε Νιγηρία και Ανγκόλα). Στις ΗΠΑ (Καλιφόρνια, Κόλπος Μεξικού και Αλάσκα) υπάρχουν κάτω από το βυθό τις θάλασσες πάνω από 10 δισεκατομμύρια βαρέλια, ενώ σε όλη τη Γη η συνολική ποσότητα υπερβαίνει τα 85 δισεκατομμύρια βαρέλια.

Το μεγαλύτερο μέχρι σήμερα σχέδιο εξόρυξης σε μεγάλα βάθη θα είναι σύντομα τα κοιτάσματα του Τούπι, ανοιχτά του Ρίο ντε Τζανέιρο στη Βραζιλία. Υπολογίζεται ότι κρύβουν 8 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο, από τα οποία θέλει μερίδιο και ο κ. Ομπάμα. Ο Αμερικανός πρόεδρος συμφώνησε τον περασμένο Αύγουστο να δώσει δάνειο 2 δισεκατομμυρίων δολαρίων στη βραζιλιάνικη Petrobras για να ξεκινήσουν οι εργασίες. Σήμερα η Βραζιλία αντλεί 1,8 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα και φιλοδοξεί να αυξήσει σημαντικά την παραγωγή της.

Ενα ακόμη Ελντοράντο του υπεράκτιου πετρελαίου είναι η Ανγκόλα. Και από αυτό όμως επωφελούνται πρωτίστως οι ΗΠΑ και ακολούθως η Κίνα, καθώς το 90% της παραγωγής κατευθύνεται σε αυτές τις χώρες. Το πώς θα εξελιχθεί η υπόθεση της υπεράκτιας άντλησης πετρελαίου στις ΗΠΑ θα «αποφασιστεί» σύντομα από τα δικαστήρια. Μετά το φιάσκο όμως της BP, «το πιο σίγουρο χαρτί» για τον κ. Ομπάμα είναι να ξεχάσει τις υπεράκτιες εξορύξεις και να χρηματοδοτεί σχέδια όπως αυτό της Βραζιλίας. Τουλάχιστον έτσι «γλιτώνει την γκρίνια» των περιβαλλοντολόγων και ελαχιστοποιεί το ρίσκο μιας νέας καταστροφικής πετρελαιοκπλίδας. ■

Το ατύχημα στην πλατφόρμα Deepwater Horizon της BP, που έσπειρε οικολογικό όλεθρο στον Κόλπο του Μεξικού, προκάλεσε τρικυμία στις προθέσεις Ομπάμα για αναζήτηση «μαύρου χρυσού» στις θάλασσες...

